

SLOVENSKI NAROD.

Isa vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za ostanila plačuje se od štiritopne pešitvate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Vatikan in tržaški škof.

Lahonstvo tržaško je doseglo velik uspeh: Kardinal Rampolla, desna roka papeža in prav za prav dejanski voditelj katoliške cerkve, se je v borbi tržaških progresovcev proti škofu Šterku postavil na stran progresovcev in obsodil škofa Šterka.

Progresovci so začeli boj proti škofu Šterku že tisti dan, ko je bil imenovan škofom. Nasprotovali so mu, ker je hrvatske narodnosti, a čim se je pokazalo, da se neče ukloniti vsem njihovim zahtevam, da hoče biti ne italijanski in ne slovanski, ampak katoliški škof, začeli so proti njemu boj, kateri je dosegel vrhunec strasti in silovitosti povodom odredbe, da se prirede za slovenske vernike slovenske postne propovedi v župni cerkvi pri Sv. Jakobu v Trstu.

Škof Šterk tega nasprotovanja progresovcev ni zaslužil, kajti četudi se ni dal zlorabiti v namene progresovcev in se ni kazal sovražnega slovenskemu in hrvatskemu prebivalstvu, je storil vender, kar je mogel, da prepriča Italijane o svoji nepristranosti in storil je tudi več, uvedel n. pr. povsem nepotrebne italijanske propovedi v slovenskih Barkovljah itd. itd.

Vzlic temu niso Lahi odnehali. Obrnili so se najprej do papeževga nuncija na Dunaju, kateri pa je bil previdnejši, kakor svoj čas Agliardi in odklonil vsako intervencijo, ker ga borba mej tržaškimi Lahi in mej škofom nič ne briga in on ni kompetenten, se vmešavati v take zadeve.

Na to se je tržaški magistrat s posebno spomenico obrnil do poglavarja katoliške cerkve, do papeža in „Piccolo“ poročal, da je papež pooblastil kardinala Rampollo, naj piše tržaškemu županu, da obžaluje dogodbe, katere so mej škofijo in škofom prouzročile konflikt in da poskrbi poravnanje.

Po poročilu istega „Piccolo“ je vsled tega uspeha tržaški župan Dompieri potoval v Rim, da

ustno podpre pritožbo tržaškega magistrata proti škofu Šterku in kardinal Rampolla mu je rekel, da je pooblaščen — in pooblastiti ga more v take izjave samo papež — izjaviti: da je rimska kurija že s posebno odredbo poskrbelo za izključno rabo latinščine pri vseh cerkvenih opravilih; da je dogovorno z avstrijsko vlado poskrbelo, da se ustanovijo posebno italijansko-seminarije za vse italijanske kronovine ob Adriji, in končno, da smatra papež, uvažuje, da je Trst „incontestabilmente“ italijansko mesto, slovenske propovedi v sedanjem številu za odveč in da hoče, ker spada njih določitev v absolutno kompetenco škofovo, porabiti svoj osebni vpliv in opozoriti škofa Šterka na veliko škodo, katero dela s svojim postopanjem interesom cerkve.

„Piccolo“ je mōten in nezanesljiv vir. Ne dvomimo, da takisto, kakor svoj čas o avdienci tržaških državnih poslancev pri dunajskem nunciju ni poročal gole resnice, ampak jo je zasukaval in pretvarjal, tako tudi sedaj poroča, kakor kaže njemu. Ne moremo si misliti, da bi bil papež tržaškemu županstvu dal res pisati, da obžaluje škofove odredbe, vsled katerih je nastal konflikt, ampak pisal je bržčas le, da obžaluje konflikt, in tudi ni verjetno, da bi se bil kardinal Rampolla na tako brezobziren in žaljiv način izrazil o škofovem postopanju, češ, da je na škodo interesom cerkve; ali v bistvu se vender kaže, da je rimska kurija zopet jedenkrat kapitulirala pred tržaškim magistratom, da je pustila kolikor toliko škofa Šterka na cedilu, in zlasti se kaže, da primorski Slovenci in Hrvati ne smejo gojiti nobenih nadej, da se bodo vpoštevale njihove verske potrebe. Veljava slovenskega jezika v cerkvi se gotovo ne bo razmeram in potrebam primerno razširjevala, pač pa morajo primorski Slovani in zlasti tržaški Slovenci biti pripravljeni, da tudi cerkev ne bo spoštovala njihovih pravic ter slovenski jezik, četudi polagoma in

previdno, iztisnjevala vsaj v Trstu iz cerkve ter ga nadomeščala z italijanskim jezikom.

Popolna resnica o papeževem dopisu in o izjavi kardinala Rampolle se da izvedeti samo na ta način, da zahtevajo slovenski člani tržaškega občinskega sveta, naj župan predloži original papeževe rešitve na podano spomenico in naj v javni seji pove, kaj mu je rekel Rampolla, ali da „Piccolo“ ni vsega izmislil, to priča odredba rimske kurije proti slovanski liturgiji, in to priča dejstvo, da se vrše pogajanja radi ustanovitve seminarija v Trstu, kateri ne more imeti druge naloge, nego to, vzgojiti italijanske duhovnike, ki naj stopijo na mesto slovenskih duhovnikov v tržaškem mestu in v njega okolici, a morda tudi drugod.

Očitno je, da hoče rimska kurija pomiriti in potolažiti primorske Lahe s koncesijami, in sicer s koncesijami, katere so, če ne že neposredno, pa vsaj v svojih konsekvencah, naperjene proti slovenskemu prebivalstvu v Trstu in v Istri, s koncesijami, katerih niso narekovali interesi katoliške cerkve in katoliške vere, ampak ki tem interesom celo nasprotujejo. Te koncesije so prouzročili zgolj in jedino le politični momenti, če že nanje ni uplivalo italijansko čustvovanje izvestnih najvišjih cerkvenih dostojanstvenikov, ter govore glasno in jasno, da primorski Slovani v boju za ohranitev narodne eksistence vzlic podpore nižje duhovščine ne smejo računati, da ostanejo odločilni cerkvenikrogini nepristranski in nevtralnici.

V Ljubljani, 15. novembra.

K položaju. „Kreuz Zeitung“ je prinesla inspiriran članek z Dunaja, ki pripravlja na brezparlamentarno mejuvladje. Dokazuje, da kakor Francozi za revolucije niso bili vsled svoje nervoznosti zmožni za parlamentarizem, ki zahteva miru in hladnokrvnosti, tako tudi Avstrijci v svojem sedanjem nervoznem razpoloženju niso sposobni za parlament. — Dr. Pacak zagotavlja v svojem glasilu, da je dala vlada Čehom dovelj koncesij ter

LISTEK.

Mia carissima!

Spisala Žiška.
(Dalje.)

Ljudje so že nepotrpežljivo godrnjali nad dolгим čakanjem, ko je prišel resni maestro izza kulis ter vgasnil smolovi baklji. V istem hipu se je popelo zagrinjalo na odru in poluglasen vsklik čudenja se je pojavil mej gledalci.

Bleda magična luč je razsvetljevala prizorišče na Oljski gori. Odrešenik v široki, beli obleki je klečal na sredi, pred njim stal je angel s kelihom, v ozadju pa so se videli speči apostolji. Nepremične so bile osebe, luč magnezije je delala njih obraze resne in blede, tiho so bili ljudje spodaj pred odrom, skoro diha ni bilo čuti, dokler ni začela pojemati luč in dokler molčeči maestro ni spustil zagrinjala ter na novo prižgal bakljo.

Oh, in potem so stikale pobožne stare ženice glave in še fantje niso se upali nagajati dekletom, kakor so to storili sicer vsak večer. Spredaj v prvih vrstah pa je župnik pripovedoval učitelju in župan poštarju, da ta Fernando Fabrijoletti vender ni kar si bodi in da je za Boštanjko vas v istini njegov poset kolikor toliko imeniten.

In potem se je zopet dvignilo zagrinjalo, zopet vzplamtela je blede magična luč, da je nje odsev daleč vzdigal se tja v tiho temno noč. In prizori so se menjavali, zagrinjalo se je vzdigalo in padalo, gledalci pa so široko odprtih oči zrlj tja na oder.

Visoko se je dvigal križ na cdru, trudno je viselo belo Kristovo telo na njem. Krog križa pa so stali Janez in Magdalena in vojak s sulico, tam prav tik njega pa je slonela visoka, malo upognjena postava Marije. — Bila je to Mihčeva Lenčka. Gosti črni lasje vsipali so se izpod tančice čez hrbet in tenka nje roka v širocem, zavihnjem rokavu oklepala se je križa. — Bila je lepa, zelo lepa.

In zopet se je dvignilo zagrinjalo, pod križem pa je sedela Marija in v naročji ji je ležal mrtvi Krist. Njegova glava ležala je na njenih nedrih in nje mehki lasje dotikali so se njegovega lica.

Skoro, da se je malce gibalo tanko cgrinjalo na laseh, skoro, da so se ji dvigala prsa v globokih dihih...

Krasna podoba je bila ta Marija pod križem s Kristom v rokah. Bilo je tako tiho, tako tiho... Pobožno so zrlj gledalci na njo, na žalostno Marijo z mrtvim Kristom v naročji.

A njej, njej je vtrpalo srce in komaj je dihalo.

— Kako je bil lep v tej luči... kako lep! — Še nikdar ni videla človeka, ki bi bil tako, tako lep! ... In luč je gorela, njej pa je stopala kri v lica. Sedela je tamkaj ž njim v naročji in zvezde so svetile na nebu...

In zagrinjalo je palo in ljudje so se razšli...

Se cel teden je ostala družba Fernando Fabrijoletti v mali Boštanjski vasi in nje šepavi maestro si je vsak večer zadovoljno mel roke, ko je bilo njegovo „gledališče“ napolnjeno do zadnjega kotička.

Kako je bilo tedaj živahno v Boštanjski vasi! Vsako opoldne so prijezdili igralci v vas in vaščani so radovedno pasli oči na njih svitlobojnih kostumih, zvečer pa je vse hitelo venkaj na trato in kdorkoli je premogel desetico, oddal jo je črnooki blede deklici pred vhodom v čudesa šotor.

Koliko se je jezila tedaj stara Mihčevka nad svojo Lenko, ki je odhajala pred mrakom iz doma in šele pozno ponoči se zopet vračala domov k materi, ki ni hotela ničesar čuti in slišati od tuje glumaške družbe!

No, Lenki je bilo prav, da ni hodila mati ž njo, saj jo je vsak večer spremljal lep, črnooki Lorenzo prav do vrat domače koče.

dovelj obljub, ki jim omogočijo izpolniti svojo etapno politiko. Čebi bodo glasovali za pogodbo in eventualno tudi za § 14. — Jutri, v sredo se konča obravnava obtožbe Badenijevega ministerstva. Obtožba bo seveda zavrnjena. Potem pride na vrsto obtožba Thunovega ministerstva radi izjemnega stanja v Galiciji. Tudi ta obtožba bo odbita.

Zapisega graškega župana. Jutri se bo vršilo v Gradcu zadnje dejanje tragikomedije „Graf“. Vlada je bila radi odločno prusofilskega in avstrofobskega nastopanja graškega občinskega sveta razpustila obč. svet. Pri novih volitvah je dobila nacionalna, Wolfu in Schönererju udana stranka še več glasov in število zagrizencev se je v občinskem svetu še za nekaj glav pomnožilo. Ti občinski svetniki pa so volili zopet prejšnjega svojega župana, dr. Grafa. Jutri se bo vršila njega zaprisega. Vlada je poražena povsem. Ali odstopi te dni že namestnik marki Bacquehem, kakor se govori, v tem trenutku še ni gotovo.

Banffy v škripcih Tudi shod Tisze ne bo pomagal Banffyju iz stiske. Grof Apponyi, ta večni kandidat za ministerski predsedniški stolec, stoji na čelu opozicije, ki je — po izjavi posl. Polonyija — neizprosna dotlej, da pade Banffy. Ološitev cesarja-kralja, da se naj Hentzjev spomenik umakne z javnega trga na dvorišče kadetske šole, ni napravila na opozicijo tistega vtiska kakršnega je pričakoval Banffy, ki je danes glede nagodbe na mnogo slabšem stališču kakor grof Thun, kateremu preostaja za skrajno silo še § 14., Banffyju pa le — demisija.

Srbija. Dolga bolezen, gotova smrt. To velja o kabinetu Gjorgjeviča, kateremu drže lučico že par mesecev. Vender pa je padec ministerstva baje neizogiben. Kralj ima seje z bivšim regentom Ristićem in Belimarkovićem. Liberalna stranka je razcepljena in Gjorgjevič v skupščini ne bo imel večine. Zato se sestavi že pred začetkom skupščine nov kapinet.

Macedonsko vprašanje pride baje takoj po nastavljenju krečanskega guvernerja na vrsto. Ruski poslanik Sinovjev v Carigradu je odpotoval k carju v Livadijo, ker macedonsko vprašanje je mej glavnimi zaviranjmi splošnega razoroženja. Predlagala se boče v to svrhu avtonomija Macedonije. Ruski poslanec Sadovski v Belemgradu deluje tudi na to, a srbski posl. Novaković v Carigradu ga podpira.

Dreyfusova afera. Francosko mornarično ministerstvo izjavlja, da zadnja službena brzojavka ne poroča Dreyfusove smrti. — Preiskava proti Picquartu se ta teden završi. Sodnik Bertulus bo postavil predlog, naj se začne proti Esterhazyju radi sleparstev preiskava. — O izpovedi bivšega vojnega ministra Cavaignaca pred kasacijskim dvorom se poroča, da je trdil, da kasacijski dvor ne pozna vseh aktov, ki govorijo proti Dreyfusu. Zlasti pa se je skliceval na izjave kapitena Lebrun-Renaulta, ki je komandiral četo, pred katero so Dreyfusa degradirali ter mu zlomili sabljo. Ta kapitan baje trdi, da mu je Dreyfus priznal svojo krivdo. Lebrun-Renaulta zaslišijo za pričo. Listi zahtevajo, da ga

Oh, in kako živ je bil, tako živ...

Kaj ti domači vaški fantje, ki so tako odmerjeno stopali v nedeljo popoldne skozi vas in tako nerodno dražili dekleta; a ta, ta Lorenzo, kako je znal gledati, kako kretati, kako govoriti!

In kadar je palo zagrinjalo, ko se je zadaj v malem prostoru zopet oblekla v navadno svojo obleko, ko ji je stari maestro stisnil 50 kr. v roko, potem prišel je Lorenzo in pridružil se ji je, ko je šla domov.

Zvezde so svetile, in on ji je šepetal v uho: „Mia cara, ljubim te! Ma slišiš ti, andjelo de paradiso, moja bodi! Ma ti si moj amor, ti carissima!“

Hladni nočni zrak je vel iz gozda ali njej, njej je bilo tako vroče! Tako gorak, vroč dih je je imel ta Lorenzo!

„Mia carissima!“

Kako je znal izgovoriti to! Ona ga ni razumela ali vendar ji je tolklo srce in lica so ji žarela.

Oh, ta Lorenzo! Ovil je roko krog nje in pritiskal svoja topla, vlažna ustna na njena...

Zvezde so svetile in sova je skovikala v gozdu.

„Mia carissima“ šepetal ji je vsak večer in njej so bajne prikazni ponoči v sanjah ponavljale: Mia carissima, mia carissima!...

(Konec prih.)

zaslišijo vpričo Dreyfusa, ki pa je — na srečo marsikomu na Francoskem — morda vender-le res že umrl.

Dopisi.

Z Goriškega, 13. novembra. (Iz učiteljskih krogov.) Učiteljstvo na Goriškem je „Slovenskemu Narodu“ iz srca hvaležno za odločno besedo v pravem času. Naše učiteljske razmere so glede plač zares žalostne. Kdor nima vsaj okoli 300 gid. na leto postranskih dohodkov, ne more kolikor toliko stanu primerno izhajati, naj še tako dobro uredi svoje gospodarske razmere in še tako varčno živi. Nič boljše kakor oženjenim učiteljem, se ne godi našim učiteljicam. Moje bližnje kolegije dobivajo na mesec po odbitih zneskih 21 gold. 66 kr. — Pri taki plači ne morejo nastopati v javnosti kot narodne odgojiteljice in držati koraka z drugimi damami; pomilovane pa tudi nočejo biti in zato se ogibljejo vsake družbe ter živé skoraj tako ločeno od sveta, kakor bi bile v samostanu. — In pri takih razmerah hočejo naši deželni očetje, da bomo za njimi hodili čez drn in strn ter se zanje navduševali in vse hvalili, kar oni ukrenejo! Odkod naj vzamemo to navdušenje? Naše politične razmere so kaj žalostne. Vse politično gospodarstvo na slovenski strani ima v rokah duhovščina, katere sicer postopa v sedanji dobi zmerno, a ostaja vendar vedno in povsod zvesta načelom svoje organizacije. Društvo „Sloga“ je v njih rokah; poverništvo za „Slogo“ je v njih rokah. Neduhovci v „Slogi“ imajo le vrednost in pomen duhovniških trabantov. „Soča“ se meče z vso silo zdaj na jednega, zdaj na drugega brez tistega elegantnega tona, ki bi moral odmevati iz „glasila posvetne inteligence na Goriškem“. Poglejmo zadnje številke „Soče!“ Učitelji, ki se ne vjemamo s „Sočinim“ postopanjem in njenimi nazori, smo rogovileži, razsajaci, hujskači in razgrajaci, ki silimo „z glavo skozi zid“. „Soča“ dobro ve, da je naš kmet najbolj občutljiv, ko se mu govori o davkih; zato ga vedno in vedno spominja, koliko je treba izdati za šolo in učiteljstvo. Da je davek za šolo in okrajne ceste jedini, ki mej davkoplačevalci ostane, o tem se „Soči“ ne zdi potrebno toliko povdarjati. „Soča“ meče učiteljstvu v tolažbo take reči, ki se izpolni ravno na sv. Nikoli ob 3. uri popoldne, če bodo namreč ljudje, kakor nje izdajatelj, zastopali naše zadeve in imeli odločevalno besedo. Slovenski učitelji bi morali biti silno naivni, ako bi „Soči“ verovali, da se slovenskim kmetom izlajša davek in Lahom naloži, naj oni pomagajo sebi na škodo vzdrževati slovenske šole in izvišati učiteljstvu plače. Slovenski poslanci morajo biti pripravljeni, da izvišajo učiteljstvu plače z deželnim šolskim zalogom ali brez njega, ako nočejo glede šolstva poriniti našo deželo na zadnje mesto v državi. Če ostanejo naši deželni poslanci na stališču, da je jedini način zvišanja učiteljskih plač ta, da se ustanovi deželni šolski zalog, se utegne tudi prigoditi, da ga laški poslanci privolijo, a Slovencem na drugi strani dvakrat toliko odvzamejo; utegne se pa tudi prigoditi, da postanejo Lah gospodarji obeh delov dežele, katere potem ne samo glede šol, ampak tudi družih rešij po svoje uredijo in porinejo goriške Slovence na ono stopnjo politične veljave, na kateri so v narodnem oziru tržaški okoličani. Za tak namen bi potrebovali Lah samo enega poslanca s slovenskega dela naše dežele, kateremu bi bil jezik, v katerem se razpravljajo deželne zadeve, malo mar, samo, da bi se skrbelo za splošni napredek in blagostanje dežele. In takega utegnejo dobiti, če slovenska politika ne bo boljša in srečnejša od sedanjega. Če hočemo, da bode naše ljudstvo moglo vzdrževati tekmovanje z Nemci in Lah na polju, pri kupčiji in obrtniji, moramo poskrbeti za njega splošno in strokovno šolsko izomiko in to ne samo za otroke nekaterih privilegovanih slovenskih starišev, ampak za otroke vsega ljudstva. Kaj nam pomaga, če posamezniki pridejo do vira k blagostanju, ako pa ljudstvo na čez ostane nevedno ali malovedno? Vsakdanja skušnjava nas uči, da ljudje brez dobre šolske izomike v mladosti ne morejo vzdrževati koraka z Nemci in Lah, ki se mej nas naselijo; njih obzorje ostane majhno. Ako pa hočemo imeti dobre šole in učitelje, kakor jih imajo drugi narodi, moramo jih vsaj toliko plačati, da bodo mogli brez postranskih opravil in zaslužkov pri dobro in varčno urejenih razmerah stanu dostojno živeti. In to se mora zgoditi brez tistih „če“ in „ako“, z deželnim šolskim zalogom ali brez njega. V ta namen je pa treba nekoliko brižnosti in dobre volje, katere do sedaj ni bilo nikjer zapaziti.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. novembra.

— (Nemška blaznost.) Čitajoče v današnji „Tagespošti“ notico o napovedanih premembah v namestništvih obšla nas je misel, da gospodje redakterji tega lista niso več pri zdravi pameti. Znoreli morda še niso, ali pri zdravi pameti nikakor niso več. Vest, da utegne priti v Ljubljano na mesto barona Heina Slovencem naklonjen deželni predsednik, je v možganih „Tagespoštinih“ urednikov

prouzročila tako zmešnjavo, da proglašajo imenovanje Slovencem vsečnega dež. predsednika za novo izzivanje Nemcev, katero bo sedanji boj še poostrilo in bo dokaz, da hoče vlada tirati Nemce do skrajnosti — ter dostavljajo patetično: Gospodje (vlada in desnica) menda mislijo, da smejo nekaznovano prizadevati našemu (nemškemu) narodu udarec za udarcem, a pazijo naj, da se ne zaračunajo! — Kaj tacega pa še ne! Po „Tagespošti“ je to izzivanje Nemcev, če pride v slovensko Kranjsko dež. predsednik, s katerim bo prebivalstvo zadovoljno! Že dolgo se nismo tako smejali, kakor pri čitanju te „Tagespoštine“ kolobocije. Pri „Tagespošti“ so pač za četrstoletja zaostali in mislijo, da jena Kranjskem še vse tako, kakor takrat, ko so nemški liberalci imeli državno krmilo v rokah. A zagotavljamo jih, da ni tako, zagotavljamo jih, da je na Kranjskem danes vse drugače kakor včasih, ko se je še upošteval glas graške tetke, in da je dandanes na Kranjskem nemogoč vsak deželni predsednik, s katerim slovensko prebivalstvo ni vsaj toliko zadovoljno, da ne začne proti njemu boja. To naj si „Tagespošta“ zapomni, in naj bo prepričana, da se bomo znali jako krepko braniti, ako bi se še kdaj našla vlada, ki bi hotela v tem oziru uvaževati želje, ki jih „Tagespošti“ narekuje nemška blaznoot.

— („Naša straža“) ima danes ob 6. uri v „Katoliškem domu“ svoj občni zbor. Ker naše uredništvo ni bilo povabljen, seveda tudi ne bomo mogli o tem zborovanju poročati.

— (Povodom razsodbe najvišjega sodišča) došel je ljubljanskemu županu naslednji brzojav: Prejeme srdečne bratrském Slovincům k novemu uspehu jazykovému. Citime s Vami vroučne nebot' i mý bojujeme o každou pid drahého jazyka našého. — Vysoke Mýto spolčnost u Klumpařu Matoušek, dekan.

— (Opera „Halka“) ki se je sprejela lani z največjim navdušenjem ter dosegla mej vsemi drugimi operami prav poseben uspeh, se bo pela danes. Opera je prav dobro naučena in bo gotovo tudi letos večkrat napolnila gledališče.

— (Kuharsko šolo) z dnevnim poukom od 10. do 1. ure popoldne otvori društvo „Gospodinska šola“ v Ljubljani v svojih šolskih prostorih na Rimski cesti, št. 9., s prvim decembrom letos. Pouk v kuharji trajal bo za jeden kurz redoma 3 mesece, vender se ta čas na željo skrajša ali podaljša. Predmet pouka je v prvi vrsti finejša meščanska kuha, pranje in likanje. V kuhinji poučevala bode gđ. Vidali, ki je vsled večletne prakse v odličnih hišah v kuhinjski stroki vsestransko izobražena in je pozneje svoje znanje popolnila še v jednom prvih dunajskih hotelov. Pranje in likanje pa bode vodila gđ. Ravnikarjeva, učiteljica na večernih gospodinskih kursih. Pogoj za ustop v kuharsko šolo je dovršeno 16. leto, pri mladostnih dovoljenje starišev ozir. varuha ter plačevanje učnine šest goldinarjev na mesec. Število učenk določeno je šest za jeden tečaj. Oglasi za ustop naslovljajo naj se na društvo „Gospodinska šola“ v Ljubljani, Rimska cesta št. 9. Tam se dajo tudi vsakršna ustna pojasnila in sprejemajo ustni oglasi od 6. do 8. ure zvečer. Kuharska šola pa se otvori 1. decembra le, ako se zglašijo zadostno število učenk in najmanj deset naročnikov na obed.

— („Slovensko planinsko društvo“) priredi jutri, t. j. 17. t. m. v mali dvorani „Narodnega doma“ zabavni večer. Predaval bode društveni načelnik, gosp. prof. Fran Orožen. Ob jednom bo razstava slik odseka amateur-fotografv in razdelitev daril odlikovanim tekmovalcem. Sodeloval bo pevski oddelek društva „Ljubljana“. Opozarjamo, da bo razstavljenih obilo krasnih slik. Členi „Slovenskega plan. društva“ in njih obitelji so vljudno vabljeni. Začetek ob 8. uri.

— („Cvetke, cvetke, same cvetke“) toži Kalchas, dasi jih gotovo ne dobi nikdar toliko, kolikor so jih nam ta mesec v dokaz mile jeseni poslale razne ljubezaive prijateljice. A mi smo vender na boljšem kakor Kalchas, ker ne dobivamo samo cvetov, ampak tudi žive kobilice, metulje in muhe. Iz Begunj na Gorenjskem smo danes prejeli veliko zbirko raznovrstnih cvetk in krasnih jagod, iz Šmarja jabolčno cvetje, utrgano z drevesca, ki je vse v cvetju, iz Idrije pa nam je gđ. Slavica poslala svežih vijolic. Topla hvala vsem!

— (Iz Spodnje Šiške) se nam piše: Sv. Martin se je — kakor običajno — tudi pretečeno nedeljo v mestu in v okolici — po Slovenskem menda sploh — živahno praznoval. Tudi Šišenska čitalnica je priredila Martinovo veselico, toda letos — zaradi smrti cesarice — brez godbe in pleša, in ravno zato ne pri „Koslerji“ ampak pri „Ančniku“. O „jeziku“ je g. Jančigaj prav zabavno in poučno predaval. Mnoge je zanimala tombola, obstoječa iz 27 dobitkov in „goske“. Moški zbor je pevsko nalogo pohvalno izvršil in še marsikatero „domačo“ privrgel. Zgodba nesrečnega korporala

dosegla je namen popolnoma. Sicer bolj skromna zabava je vendar zadovoljila obilo in dobro razpoloženo občinstvo in — odbor.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda na Bledu) je poslala kot jubilejni dar 100 gld. s prošnjo, naj se vpiše mej družbine pokrovitelj Izdivne Gorenjske je torej družbi došel ta prvi jubilejni prispevek. Živela podružnica; živeli posnemovalci!

— (Tatvine) Neznani tatovi so te ni ulomili pri gostilničarju Francu Plevniku v Velčah in odnesli različnega blaga v vrednosti 44 gold. — V Krasici v črnomeljskem okraju je cigan Hudorovec ulomil pri posestniku Antonu Jeleniču in ukradel nekaj denarja in nekaj obleke, tako da znaša škoda 22 gld.

— (Nezгода.) Mizarski mojster Lovro Hribar v Križu pri Kamniku je padel v vodnjak Jos. Peterce v Suhadolu in v njem utonil.

— (Potres) V soboto zvečer se je v Črnomlju primeril razmeroma dosti močan potres, kateri pa ni povzročil nikake škode.

— (Akad. podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu) izredni občni zbor bo dne 26. t. m. zvečer ob 8. uri v prostorih „Annensäle“. Dnevni red obsega: 1. Poročilo načelnštva. 2. Slučajnosti. 3. Prosto zabavo.

— (Občni zbor pol. društva „Edinost“) se je vršil v nedeljo v Trstu. Udeležba je bila velika. Gosp. Cotič je utemeljeval resolucijo za ustanovitev okr. glavarstva za tržaško okolico, g. dr. Pretner resolucijo gospodarske vsebine; g. dr. Gregorin je opisal šolsko vprašanje v Trstu, g. Mandić je utemeljeval resolucijo o ljudskem šolstvu v Istri, g. dr. Rybař pa je razpravljal o politični in sodni upravi na Primorskem. Sprejetih je bilo več družih resolucij, n. pr. za gimnazijo v Pazinu, za izboljšanje učiteljskih plač itd.

— (Kazenske razprave radi izgredov meseca septembra v Nabrežini in v Devinu) so se pričele včeraj pri deželni sodišči v Trstu. Državno pravdnštvo toži: 1. Antona Bukavca, pristojnega v Trst, 19 let starega, neoženjenega klesarja. 2. Benedikta Primožiča, pristojnega v Temnici, 23 let starega, neoženjenega kamenolomca. 3. Josipa Marico, pristojnega v Gradiško, 22 let starega, neoženjenega kamenolomca. 4. Viljema Klariča, pristojnega v Nabrežini, 20 let starega, neoženjenega klesarja. 5. Ivana Caharijo, pristojnega v Nabrežini, 19 let starega, neoženjenega kamenolomca. 6. Friderika Devetaka, pristojnega v Opatjem selu, 21 let starega, neoženjenega kamenolomca. 7. Vincenca Torosa, pristojnega v Gradiški, 22 let starega neoženjenega krojača. 8. Andreja Ferfolja, iz Sela, 25 let starega, neoženjenega kamenolomca. 9. Leonarda Boschettija, pristojnega v Gorico, 17 let starega, neoženjenega klesarja. 10. Petra Brumata, pristojnega v Gradiški, 20 let starega, neoženjenega klesarja. 11. Josipa Caharijo, pristojnega v Nabrežini, 16 let starega, neoženjenega klesarja. 12. Josipa Grudna, pristojnega v Nabrežini, 22 let starega, neoženjenega seljaka. 13. Roka Caharijo, pristojnega v Nabrežini, 19 let starega, neoženjenega klesarja. 14. Armenegilda Bressana, pristojnega v Gradiški, 17 let starega, neoženjenega klesarja. 15. Frana Pertot Ivanovega, 19 let starega, neoženjenega kamenolomca. Obtoženci — mej katerimi je nekaj Furlanov — so obdolženi, da so 13. in 14. septembra demonstrirali proti Lahom, da so metali kamenje na hiše Angelija, vdove Delorenza, J. Wildija in Jos. Jucha, povzročili nekaj škode in grozili nekaterim Lahom s škodo na telesu in s smrtjo, da bi jih prisilili zapustiti Nabrežino. Zagovornik je dr. Rybař. Poklicanih je bilo 14 prič. Senzacija je vzbudila izpoved priče Matevža Furlana, občinskega redarja v Nabrežini, ki je rekel, da je videl lučati kamenje samo nekega Sulčiča, glede drugih pa, da jih je le videl na cesti, v množici, da pa ni videl nič posebnega. Na to ga je opozoril predsednik, da je v preiskavi izrečno obdolžil večino obtožencev, in da je bil v zaporih konfrontiran z obtoženci. Priča je odvrnil, da je vedno le govoril, da jih je videl v množici in glede nekaterih celo, da se mu to le zdi. Po tej izjavi je dr. Rybař povdarjal, da je Furlan že pred komenskim sodnikom izrekel istotako, kakor sedaj. Vsled tega opozorjenja se je prečital komenski zapisnik, iz katerega je razvidno, da je temu res tako. Državni pravdnik se je pa še vedno skliceval na konfrontacijo v zaporu in ko je bil priča potem pozvan, naj pojasni protislovje, je izjavil: da pri konfrontaciji ni bilo sodnika poleg in jedenkrat niti zapisničarja, ampak le navaden sluga, da se torej ni tako zapisalo, kakor je izjavil on. Državni pravdnik se je še vedno skliceval na zapisnik o konfrontaciji in je predlagal, naj se priča stavi pred preiskovalnega sodnika radi suma, da je izpovedal krivo. Sodni dvor pa si je pridržal sklepanje o tem za kasneje in je preložil razpravo. Popoldan je bil zaslišan deželni sodnik dr. Krammer, ki je v tej zadevi vodil preiskavo in ta je izpovedal tako, da je sodišče pričo Furlana dalo zapreti radi krivega pričanja. Zasliševanje prič se je sinoči zaključilo, danes pa se dožene obravnava.

* (Atentat na italijansko kraljevsko dvojico?) Listi poročajo, da je hotel 12. t. m. neki italijanski delavec v Rimu napasti italijanskega kralja, a da so ga pravočasno zadržali.

* (Dreyfus umrl?) „Agence Havas“ je dobil iz Colmara brzojavko, da je Dreyfus umrl. Nedavno pa je prejela Dreyfusova žena pismo, da je njen soprog bolan. Morda je torej smrt res že našla Dreyfusa vsega nadaljnjega trpljenja. Ali pa je umrl vsled bolezni in ne siloma, ni znano.

* (Najstarejši literat na svetu) je menda Alojzij Enault, francoski romanopisec, ki je prepoštoval večji del Evrope, spisal nebroj potopisov, romanov, novel in političnih člankov ter se udeležil francosko ruske vojne. Pri prehodu čez Berezino je izgubil vsled mraza tri prste. Te dni bo slavil 106. rojstveni dan.

* (Dunajski Metuzalem.) t. j. najstarejši prebivalec se piše M. L. Kohn ter ima 112 let. Posetniku, ki mu je prišel čestitat, je dejal: „Moje življenje traja že malo predolgo. Bog je menda na me čisto pozabil, da me ne pokliče s sveta!“ Kohn je žid.

* (Luccheni se kesa) Iz Lauzanna se javlja, da se je Luccheni, priveden v svojo temnico pod zemljo, začel kesati. „Gorje meni nesrečniku!“ je zaihtel in padel na svoje ležišče. „Vse življenje zaprt, to je strašno. Moja mati bo vsaj sedaj spoznala, da ni storila prav, ko me je takoj po porodu zavrgla!“

* (Novo Mascagnijevo opero „Iris“) bodo peli te dni v Rimu. Opero je pisal Mascagni tri leta; vrši se v Japanu, značaj ji je prav tako strasten, kakor „Cavalleria rusticana“.

* (Skandali v gledališču) Pri prvi predstavi Maks Halbejeve drame „Eroberer“ so se pripetili v Schillerjevem gledališču v Berlinu silni skandali. Občinstvo je žvižgalo in se rogalo na ves glas.

* (Feldmaršalov sin ropar.) V Monte Carlu je ponoči napadel, oropal in nevarno ranil ruskega državnega svetnika Polončeva mlad mož, katerega so mogli ujeti šele v Parizu. Mladi ropar in napadalec je sin ruskega maršala Gurka. Očeta je zadela kap, ko je čul o zločinu sina, ropar pa se je v ječi sam ustrelil.

* (Zverska mati) Budimpeštanski listi poročajo, da je v Feldvarcu žena mladega kmeta Gavre Miličiča umorila troje svojih pasterk in dvamesečno lastno dete. Obesila je najprej na drevo najstarejšo pasterko štiriletno deklico ter sili nje nega 10letnega bratca, naj izjavi, da jo je on v igri obesil. Ker deček tega ni hotel storiti, ga je nečloveška mati vrgla v žarečo peč. Tretjega otroka je zadušila, in naposled ubila še lastno svoje dete. Žena je priznala svoj grozni čin.

* (Grozen umor.) V Znojmu so te dni zaprli moža, 50letnega Antona Scheiberja, kateri je pred kratkim umoril svojo ženo ter skril truplo v postelj. Morilec je spal še več dni potem na tej postelji, dokler se niso začeli sosedje čuditi, da njegove žene sploh nič več ne vidijo. Objavili so to orožništvo; in ko so orožniki stopili v Scheiberjevo sobo, udaril jim je takoj strašen duh po gnilobi v nos. Po kratki preiskavi so našli v postelji skrito že vse strohnelo truplo Scheiberjeve žene. Morilca so seveda takoj zaprli.

* (Slike proti — pijančevanju) Belgijski minister notranjih del hoče ljudstvo odvrčati od pijančevanja, in sicer z lepa. V ta namen je razpisal nagrado za štiri slike, katere bi odvrčale svet od alkohola. Prva slika naj bi predstavljala obitelj samih pijancev, druga zopet nasprotno: rodbino, katera se varuje pitja. Tretja slika naj bi kazala notranjost človeka v najhujšem stadiju pijanstva, četrta pa notranjost treznega človeka. Za vsako najboljšo sliko dobi slikar tisoč frankov. Te slike bodo potem dali pomnožiti s kromolitnimi fotografijami in država jih bode razstavila na vseh javnih prostorih.

* (Samice in samci v Zjedinjenih državah.) Samcev ki so stari nad 20 let, živi v ameriških Zjedinjenih državah, 5,427.767, samice pa le 3,224.494. Torej je 2,000.000 možkih samcev več, kar je čudno, nenavadno razmerje, kajti ti bi se sploh ne mogli oženiti doma.

Književnost.

— „Popotnik“. Št. 21. Vsebinska: I. Veseli pojavi. (Črnej.) — II. Iz duševnega življenja otroškega. (II.) (L. Črnej.) — III. Profesor Blaž Kocen. (J. Kotnik.) — IV. VI. štajerska deželna učiteljska konferenca. (III.) V. Slovestvo. — VI. društveni vestnik. — VII. Dopisi in razne vesti. — VIII. Načrt in inserat.

— Knjige družbe sv. Mohorja so nam dospele. Tudi letos je podala družba šestero knjig. Za danes navajamo le naslove: „Koledar“ za navadno leto 1899. (64 str.), — „Zgodbe sv. pisma“ 5. snopič. Priredil in razložil dr. Fr. Lampe. (127 str.), — „Veliki katekizem ali krščanski nauk“ (224 str.), — „Slovenske večernice“ (128 str.), — „Poljedelstvo“, spisal Viljem Rohman (147 str.) in „Naš cesar“. Jubilejna knjiga z mnogimi izvirnimi in drugimi slikami. Spisal prof. Apih. O vseh knjigah sporočimo kmalu več.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 15. novembra. Poslanci desnice se nujno pozivljajo, naj se jutrišnje in pojutrišnje seje poslanske zbornice polnoštevilno udeležijo in naj ostanejo do konca seje, da se ne primeri zopet kako presenečenje, kakor zadnjič pri razpravi o tem istem predlogu, ki pride jutri zopet na vrsto, naj se namreč obtoži Badenijevo ministerstvo, ker je poklicalo redarje v parlament.

Dunaj 15. novembra. „Neues Wiener Tagblatt“ prijavlja dopis iz parlamentarnih krogov, kateri je najbrž zagrešil grof Stürgkh, in v katerem pravi, da je desnica pri sedanjih razpravi o nagodbi državni interes žrtvovala svojim strankarskim interesom. V očigled dejstvu, da se je prav pri nagodbi pokazalo, na kako velike žrtve v korist države je desnica pripravljena, je ta Stürgkhov naskok že višek drznosti in je obudil v desničarskih krogih največje ogorčenje.

Dunaj 15. novembra. Neka antisemitska korespondenca javlja, da je na posvetovanje ministrov o položaju povabljen tudi poslanec princ Liechtenstein. V koliko je to poročilo osnovano, še ni bilo možno konstatovati, verjetno ni.

Dunaj 15. novembra. Razni nemški provincijalni listi poročajo, da je pravosodni minister Ruber s posebno odredbo vsa državna pravdnštva opozoril, da je vse časniške izjave, s katerimi se izreka soglasje z veleizdajskimi govori Schönererja in Wolfa, smatrati kot odobravanje prepovedanega dejanja, in da je v tem smislu postopati proti dotičnim listom.

Dunaj 15. novembra. Praško sodišče je začelo poizvedovanja glede zapuščine dr. Vašatega in se vsled tega tu zaslišujejo različne osebe, napram katerim se je pokojnik izrazil, katerim osebam in društvom kaj zapusti.

Dunaj 15. novembra. „Neue Fr. Presse“ javlja iz Belega grada, da je francoska vlada sklenila, skrbeti na stroške francoske države za vzgojo treh otrok umrlega srbskega poslanika v Parizu, Miljutina Garašanina.

Geneve 15. novembra. Luchenijev zagovornik, odvetnik Moriana, je na zahtevanje Luchenija podal proti obsodbi porotnega sodišča priziv na kasacijski dvor, dasi je sam prepričan, da ta korak ne bo imel nikakega uspeha.

Pariz 15. novembra. Kasacijski dvor je včeraj zaslišal bivša vojna ministra, generala Zurlindena in Chanoinea. V parlamentu je prišlo do burnih prizorov, in to pri interpelaciji poslanca Fourniera zaradi konfiskacije neke brošure.

Berolin 15. novembra. Listi poročajo, da je grof Stolberg, ki je svojega vojaškega slugo s sabljo ubil, ker mu ni poskrbel dobre večerje, obsojen na 3 leta in 4 mesece v zapor.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice. Prememba imena postaje za prejemanje in oddajanje živine: Gradec kralnica ces. kr. drž. žel. Postaja za prejemanje in oddajanje živine v Gradcu: „Gradec kralnica c. kr. drž. žel.“, ki je zvezana železniškim tirom s progo c. kr. drž. žel. mej Gradcem južnim in državnim kolodvorom, zvala se bo počenši s 1. grudnom 1898: „Gradec-Karlau, c. kr. drž. žel.“ — Tretji in zadnji del ozkotirne lokalne železnice Waidhofen ob Ybbsu Kienberg je bil dne 12. novembra izročen javnemu prometu. Postaja Pfaffenschlag je odprta za ves promet, izvzemši razstreliva, postajališči Holzapfel in Gamiing pa sta odprti samo za osebni promet. — Doslej samo za osebni promet odprto postajališče Dornach na lokalni progi Mauthausen-Grain se je s 1. novembrom t. l. odprlo tudi za tovorni promet in sicer za tovore, ki se prevažajo na odprtih vozovih. — Glasom naznanila v „Wiener Zeitung“ se razpisujejo različna stavbinska dela za zgradbo državne proge Przeworsk-Rosiwádów. Ponudbe je vložiti do 26. novembra 1898 ob 12. uri dopoldne pri železniškem ministerstvu, departement 18 in pri stavbnem vodstvu v Jaroslavu.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Lištnica uredništva.

Gosp. H. v M.: Obrnite se do knjigarne L. Schwentner v Ljubljani. Ta Vam vse poskrbi.

Izborne deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386-37)

Ilekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon št. 68.

Iz uradnega lista.

Izvršile ali eksekutivne dražbe: Posestvo (hiš. št. 24 v Kozarjih) vlož. št. 345 kat. obd. Dobrova, cenjeno 1635 gld. dne 21. novembra v Ljubljani.

Posestvo vlož. št. 33 kat. obd. Črnomelj, cenjeno 287 gld. dne 23. novembra v Črnomlju.

Antona Žebovca zemljišče vlož. št. 449 kat. obd. Mengiš, cenjeno 1061 gld. dne 23. novembra v Kamniku.

Josipa in Josipine Kren posestva vlož. št. 180, 581 in 696 kat. obd. Kočevje (s pritliklino), cenjena 968 gld. 31 kr. in 152 gld., in Ivana Zeisserja posestvo vlož. št. 32 kat. obd. Knežja Lipa, cenjeno 556 gld. 39 kr., oba dne 23. novembra v Kočevju.

Josipa Slaka posestvo vlož. št. 53 kat. obd. Smolinja vas, cenjeno 920 gld. in 149 gld. 20 kr., dne 23. novembra v Novem mestu.

Nedol. Janeza, Marije, Viktorja in Helene Premov in Reze Premov omož. Gruđen posestva vlož. št. 128, 246, 257, 263, kat. obd. Šmihel, cenjena 1060 gld. dne 23. novembra v Senožečah.

Mihe Kreča iz Topola posestva vlož. št. 413 in 836 kat. obd. Mengiš, cenjena 952 gld. in 52 gld. 10 kr., dne 24. novembra v Kamniku.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. novembra: Ana Zabukovec, zasebnica, 65 let, Kopitarjeve ulice št. 4, vodenica. — Anton Rožič, kajzarjev sin, 5¹/₂ leta, Črna vas št. 13, davica. — Ivan Cesar, delavčev sin, 9 mesecev, Karlovska cesta št. 22, Vnetje sapnika. — Leopolda Smole, delavčeva hči, 5 dni, Opekarska cesta št. 9, oslabeleost.

Dne 14. novembra: Ana Achtschin, uradnikova hči, 1¹/₂ leta, Poljanska cesta št. 35, Vnetje sapnika.

V hiralnici:

Dne 13. novembra: Ivana Friedberta Rozman, usmiljena sestra, 20 let, jetika. — Marija Cilli, mizarjeva žena, 46 let, mrtvoud.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
14.	9. zvečer	743.2	9.2	sr. jzah.	oblačno	
15.	7. zjutraj	743.1	8.3	sr. vzhod	oblačno	0.0
	2. popol.	742.3	9.8	sr. svzh.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 10.0°, za 6.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 80 "
Avstrijska zlata renta	119 " 65 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 35 "
Ogrska zlata renta 4%	119 " 60 "
Ogrska krona renta 4%	97 " 85 "
Avstro-ogrske bančne delnice	911 " — "
Kreditne delnice	353 " 50 "
London vista	120 " 60 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 95 "
20 mark	11 " 78 "
50 frankov	9 " 54 1/2 "
Italijanski bankovci	43 " 90 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Dne 14. novembra 1898

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " — "
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	130 " — "
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 " — "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 " — "
Ljubljanske srečke	23 " 50 "
Rudolfove srečke po 10 gld.	24 " 50 "
Kreditne srečke po 100 gld.	201 " — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	552 " — "
Papirnati rubelj	1 " 27 1/2 %

Jakob in Marija Čik naznanjata globoko potrtega srca vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest o smrti svojega iskreno ljubljenega sina, gospoda

Ivana Čik-a

kateri je dne 14. novembra ob 8. uri zvečer, po dolgotrajni, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v starosti 33 let mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb predragega rajkega bode v sredo, dne 16. novembra t. l., ob 3. uri popoldne iz deželne bolnice na pokopališče k sv. Kristofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale za pokojnika v več cerkvah.

Dragi rajniki bodi vsem priporočen v pobožno molitev in blag spomin. (1780)

V Ljubljani, dne 15. novembra 1898.

Vzprejmeta se takoj (1778-1)

trgovski pomočnik in učenec

v trgovino z manufakturnim, mešanim, specerijskim in železnim blagom pri **Fr. Replč-u v Ajdovščini**.

Tričet-perilo

za jesen in zimo ima za preprodajalca

Albert Matzner na Dunaji, I., Kohlmessegrasse 8.

Zavoje vzorcev, obsegajoče srajce, jopice, hlače za gospode, dame in otroke, v znesku 10-20 gld. proti povzetju ali dunajskim referencam. (1401-28)

Poštna in brzojavna upraviteljica

ki bi se rada natančneje privadila poštnemu in brzojavnemu opravilu, išče službe za malo plačo.

Ponudbe pod „Slovenka 100“ na upravištvu „Slovenskega Naroda“. (1756-2)

Avizo!

S tem si usojam naznanjati velečastitim p. n. damam, da sem nadomestil iz mojega modnega salona izstopivo mediotinjo s novo, dobro izveščano močjo ter prouim za nadaljno blagovoljno naklonjenost in obilna naročila.

S velepoštovanjem

(1782-1)

J. S. Benedikt

trgovec v Ljubljani, Stari trg št. 6.

Varst. znamka: Sidro.

LINIMENT CAPSICI COMP.

iz Richter-jeve lekarne v Pragi

priznana izborna, bolečine tolažeča mazilo; po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. se dobiva v vseh lekarnah. Zahtevati naj se blagovoli to (1668-5)

splošno priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvornih steklenicah z našo varstveno znamko „Sidro“ iz Richter-jeve lekarne in sprejme naj se iz opreznosti le take steklenice kot pristne, ki imajo to varst. znamko.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Loos-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregece, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregece, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. v Kamnik.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Stanovanje

obstoječe iz 3 sob, kuhinje in kabineta, koje se tudi lahko deli na dve stanovanji in sicer: jedno z 2 sobama in kuhinjo in drugo: z jedno sobo in kabinetom, z vsemi pritliklinami se odda v najem takoj ali s 1. februarjem 1899. (1748-3)

Več se izve na Starem trgu št. 6 v trgovini.

Komí

dobro izurjen v železnini, vzprejme se takoj v trgovini specerijskega blaga **Fraua Pleck-a v Ribnici**. (1779-1)

Stara, dobro vpeljana, v sredini mesta ležeča.

prodajalna

za špecerijsko blago in žganjetoč, se radi rodbinskih razmer pod ugodnimi pogoji cen odda takoj ali pozneje po dogovoru. (1781-1)

Naslov pove upravištvu „Slov. Naroda“.

Trgovski pomočnik

27 let star, slovenskega, hrvaškega, nemškega in italijanskega jezika zmožen, izurjen v knjigovodstvu, želi vstopiti v trgovino z mešanim blagom.

Blagovoljne ponudbe pod „št. 27“ upravištvu „Slov. Naroda“. (1755-2)

SANTAL od MIDY. Zatre Copala, kuberbe, vzbrizganja. Ozdravi izlek v 48 urah. — Posebno učinkujoč pri mehurskih boleznih in povzroči ščiščenje najbolj kalne vode. Kot jamstvo ima vsak tobolček ime **MIDY**. Zaloga, 8, rue Vivienne, Paris in v glavnih lekarnah Avstro-Ogrske.

Gostilna „Pri Lozarju“. (1744-3)

Št 38 276.

Ustanove. (1742-3)

Dne 2. decembra letos oddale se bodo pri podpisnem mestnem magistratu

mestne cesar Fran Josipove jubilejske ustanove

namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz ubožnega zaklada.

Prečnje za podelitev teh ustanov, katerih je dvanajst, in sicer dve po 25 gld., deset pa po 20 gld., vložiti je do 24. t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnege stolnega mesta Ljubljane.

dne 2. novembra 1898.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

VIZITNICE

priporoča

Národní Tiskarna.

Ravnokar izšla sta:

Stenski koledar

cena 25 kr., po pošti 28 kr.

Skladni koledar

v 7 raznih finih izvršbah, cena 60 kr., po pošti 65 kr.

ter jih toplo priporoča domača turška

(1747-3)

Josip Petrič-a

trgovina s papirjem itd. v Ljubljani.

Lastnina in tisk „Národní Tiskarne“.